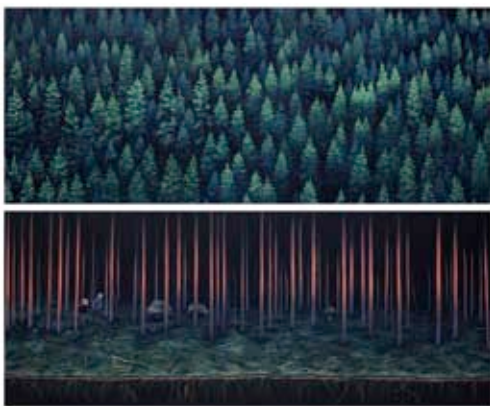

Käftsmäll

Camilla Larsson sugns in i Ella Tillemas glödande svarta hål i Simris – och blir både uppspelt och nedstämd.

Ella Tillemas utställning i Simris är döpt efter ett av de verk som finns med. Kanske det mest gåtfulla, men samtidigt det allra mest realistiskt avbildande. Längst bort, på några rosaskimrande stenbumlingar står en pojke, bortvänd, fipplandes med sin mobiltelefon, framför en öde halvassig granskog i ett svagt skymningssken. Och det är inte förrän man kommer riktigt nära som man blir helt säker på att det faktiskt inte är ett fotografi ändå.

”TIDEN ÄR INGENTING”. En diptyk – ”dovgranskog i tre skikt: gröna, till synes friska, toppar, helt kala stammar... ett rotsystem.”

vilka en springande pojke och flicka skyntar. Flyr de?, ett rot-system. Separetrade från varandra, utan ett helhetsperspektiv, har de fått namnet ”Tiden är ingenting.” Men också här glöder stammarna en aning. Även himlen över det landskap fullt av föroreningar, upplopp, krig, naturkatastrofer och kapitalistiska

avarter, som den lilla baby'n blickar ut över i ”Lycka till” har fått en bitvis rosaglödande himmel. Liksom man kan skönja varma toner i **Carl Bildts**

”Den kritiska gränsen” innehåller tio verk, åtta oljemålningar, en liten pamflett, ”Framtiden”, och ett screentryck – i tusen delar. Den är en käftsmäll som gör att man blir både uppspelt och nedstämd. Uppspelt för att den är så stark och träffsäker, nedstämd för att den slår världen rakt åt helvete, eller snarare för att världen redan har tagit sig dit, på egen hand.

Som betraktare sugns man in i de stora verken. De är lite som svarta hål, omöjliga att stå emot, rent fysiskt. Lockande och vackra, men mycket hotfulla.

Tre målningar visar ett barn, starkt påminnande om det klassiska ”gråtande”, utrustat med pensel och färg. I blodrött kluddar det: ”Jag vill inte kvävas av luften jag andas”, mot smutsvit bakgrund och ”Jag vill inte dö”, när det svarta börjar svälja det vita. På den tredje bilden målar barnet sig självt – det är upp till betraktaren om det målar sig svart in i mörkret eller hudfärgat ut ur det.

På väggen mittemot tronar en dovgranskog i tre skikt: gröna, till synes friska, toppar, helt kala stammar (mellan

KONST

ELLA TILLEMA

”Den kritiska gränsen”
 Galleri Thomas Wallner,
 Simris t o m 6/1

Ja, Tillema jobbar visserligen från mörker, men tillsätter pulserande färg därunder

och omkring. Hopp. Om vi bara gör något så kan vilshenheten och distanseringen försvinna, och kanske kan uttrycken i

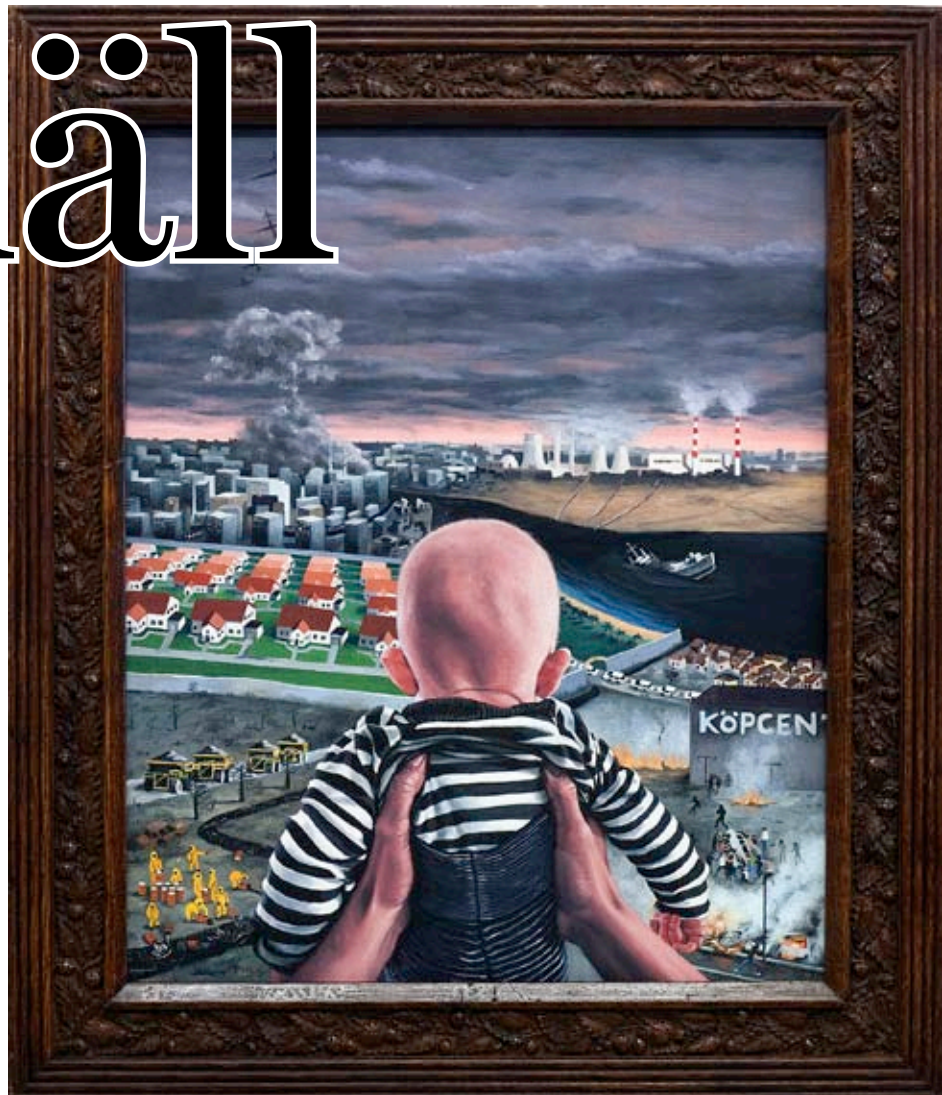
” Hon lyckas göra konst med mycket tydligt budskap utan att konsten i sig blir övertydlig och förlorar sin magi.

de tolv olika barnansikten, som pryder tusenlapparna i screentrycket ”En miljon kronor”, ändras från fasa till något åtminstone lite bättre. Är det rentav det som pojken på stenbumlingarna väntar på?

Ella Tillema är född 1983 och bor i Malmö. Hon skriver också pamfletter och texter och spelar arg musik. Hon lyckas göra konst med mycket tydligt budskap utan att konsten i sig blir övertydlig och förlorar sin magi. Det är skickligt.

Kan inte tänka mig en bättre utflykt att göra just nu, än en till Simris, medan julhandeln väl är på väg att slå nya rekord och den politiska debatten domineras av ett jobbskatteavdrag som de flesta inte ens vill ha.

Camilla Larsson
 kultur@kvp.se

”LYCKA TILL”. ”Även himlen över det landskap fullt av föroreningar, upplopp, krig, naturkatastrofer och kapitalistiska avarter, som den lilla baby'n blickar ut över... har fått en bitvis rosaglödande himmel.”

”UTAN TITEL (JAG VILL INTE DÖ)”. Tre Tillema-målningar visar ett barn som påminner om det klassiska ”gråtande barnet”.

”TEATER ÄR DET FLYKTTIGAS KONST, ALLT ÄR HÄR OCH NU...”

...säger **Lars Rudolfsson** i dagens Expressen: lycklig mottagare av Expressens teaterpris 2013 – En bit av Georgs hatt. Och Georg i detta sammanhang är förstås legendariske skådespelaren **Georg Rydeberg** (1907–1983).

Priset instiftades 1987, och styrtetten formges alltid av **Marie-Louise Ekman**. Juryns motivering: **Lars Rudolfsson har i drygt trettio år gett ny glans åt komedins och tragedins två slitna masker. Som i**

urminnes tid har det gått med nuets musik, mästerlig mimkunskap och cirkusdoft. I Orienteaterns våldiga verkstadshall pågår en lek som kallas teater; den gnistrar ut över hela teaterlandskapet. Eftersinnande allkonst-

verk, klassiker och nytt, för barn och gamla, med folk och få. I juryn ingår Gunilla Brodrej, Anna Håkansson, Nils Schwartz och Margareta Sörenson. Läs hela intervjun på Expressen.se/KULTUR

Lars Rudolfsson.